

Ի Մ «ՆՈՒԱԳՆԵՐ»Ի Ց

* *

Օ՛ , երկնքի մռայլ ամպե՛ր ,
 Կուտակեցէ՛ք միասին ,
 Սփռէ՛ք մթին ձեր սեւ քողը ,
 Մածկէ՛ք արեւ ու լուսին ,
     Մըռայլեցրէ՛ք դուք շողշողուն ,
     Վառ ասաղիւրը բիւրաւոր ,
     Մըռայլեցրէ՛ք դուք երկնային
     Կանթեղները լուսաւոր :

Թո՛ղ ամեն տեղ թագաւորի

Սկզբնական խաւարը •

Թո՛ղ մշուշը քաօսական

Պատի ամբողջ աշխարհը • —

Գեղեցկուհուս դէմքի փայլը
 Բաւակա՛ն է աշխարհքին •
 Նորա գոհար , հուր աչերը
 Բաւակա՛ն են երկնքին :

* *

Երբ ժպտում էր ուրախ , զըւարթ

Գեղ դարունը կենսատու —

Շուշանների , վարդերի մէջ

Կանգնած էինք ես ու դու :

Նախշուն հաւքի երամները
 Ճախրում էին , երգ ասում •
 Բիւրեղափայլ առակները
 Հոսում էին ու խօսում :

Դու փնջեցիր անուշաբոյր

Մաղիկները խնդալով

Ու նայեցիր մեղամաղձոտ

Իմ երեսին ժպտալով :

„Մաղիկներից ո՞րն ես սիրում ,“
 Հարցրիր դու ինձ մեղմ ու հեզ :
 Պատասխանըս այսպէս տըւի •
 — Ես սիրում եմ միայն քեզ ...